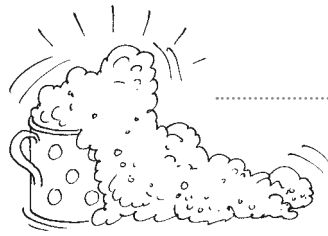

Lonček, kuhaj!

Nekoč je bila revna . S svojo mamo je živila v majhni .

Nista imeli dosti hrane. Pred hišo sta imeli . Deklica je

prodajala v .

Nekega dne je deklica šla v gozd nabirat . Tam je srečala

staro . Ta ji je podarila , ki mu je bilo treba samo reči:

„Lonček kuhaj!“ in že je začel kuhati dobro mlečno . Če pa

je rekla: „Lonček stoj!“ je spet nehal kuhati. je prinesla lonček

domov. jima je kuhal , kadarkoli sta bili lačni.

Ko je nekega dne odšla deklica v , je rekla mama:

„Lonček kuhaj!“ in je začel kuhati, da se je najedla. Nato je

hotela, da bi nehal kuhati. Mama se ni spomnila pravega

izreka. je kuhal in kuhal. je stopila že čez rob .

Nakuhala se je že polna in že cela .

Nato še druga in potem . Ko je ostala le še ena

 prazna, je prišla domov deklica in rekla: „Lonček stoj!“

In je nehal kuhati. Vsakdo pa, ki je hotel priti v mesto, se je

moral pregristi skozi .